

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет економіки та управління підприємництвом

Кафедра загальної економічної теорії та економічної політики

УДК 342.951:351

МАКУЩЕНКО ЛІЛЯ АНДРІЇВНА

**ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ В СФЕРІ
ЕКОНОМІКИ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ**

Автореферат
кваліфікаційної роботи на здобуття
освітньо-кваліфікаційного рівня – бакалавр
зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»

м. Одеса - 2024

Кваліфікаційною роботою є рукопис.

Робота виконана на кафедрі загальної економічної теорії та економічної політики Одеського національного економічного університету Міністерства освіти і науки України.

Керівник: кандидат економічних наук, доцент

Макуха Сергій Миколайович

доцент кафедри загальної економічної теорії та економічної політики Одеського національного економічного університету, м. Одеса.

Рецензент:

Даниленко Катерина Вікторівна

керуюча справами виконавчого апарату Одеської районної ради.

Захист відбудеться на засіданні Державної екзаменаційної комісії в Одеському національному економічному університеті 13.06.24 о 9:00 в ауд. 119 за адресою: 65082 м. Одеса, вул. Преображенська, 8.

З дипломною роботою можна ознайомитися на кафедрі загальної економічної теорії та економічної політики Одеського національного економічного університету за адресою: 65082 м. Одеса, вул. Преображенська, 8, ауд. 315.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність дослідження публічного управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в сучасних умовах розвитку громад та територій обумовлена тим, що зростання ролі місцевих органів влади та органів самоврядування у формуванні та впровадженні економічної політики формує потребу в глибокому розумінні цього процесу. Місцеві уряди знаходяться під тиском зростаючих викликів та завдань, таких як розвиток місцевих економік, залучення інвестицій, створення сприятливого бізнес–середовища та забезпечення соціально–економічної стабільності. Здійснення ефективного публічного управління та адміністрування в економічній сфері на місцевому рівні стає важливою умовою для досягнення мети регіонального соціально–економічного розвитку та підвищення якості життя громадян. Врахувавши особливості територіальних громад, органи місцевої влади повинні забезпечувати адаптацію державних стратегій управління до конкретних умов регіонів та викликів, з якими вони зіштовхуються. Проведення дослідження у даній сфері дозволить виявити ефективні моделі публічного управління, інструменти регулювання та адміністрування, а також визначити ключові чинники успіху та перешкоди у розвитку економічного потенціалу об'єднаних територіальних громад. Такий аналіз стане важливим інструментом для розробки та впровадження ефективних стратегій підтримки та розвитку місцевих економік, що сприятиме сталому соціально–економічному розвитку регіонів.

Мета кваліфікаційної роботи – аналіз та оцінка ефективності публічного управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні задля вдосконалення цих процесів для досягнення сталого розвитку територіальних громад.

Для досягнення мети, сформовано *наступні завдання*:

- дослідити суть публічного управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні як соціального феномену;
- розглянути досвід провідних країн з організації публічного адміністрування у сфері економіки на місцевому рівні;
- вивчити інструменти публічного адміністрування у сфері економіки на місцевому рівні;
- розкрити систему публічного управління і адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні;
- проаналізувати суб'єктів публічного адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні та їх компетенції;
- виокремити проблемні аспекти публічного управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні в умовах війни;
- надати загальну характеристику діяльності Одеської районної ради;
- окреслити механізм організації публічного управління та адміністрування в сфері економіки в Одеській районній раді;
- розробити шляхи оптимізації публічного управління та адміністрування в сфері економіки в Одеській районній раді.

Об'єкт дослідження – діяльність вітчизняних публічних установ і організацій в сфері економіки на місцевому рівні в Україні.

Предмет дослідження – організаційні, економічні, правові та соціальні аспекти публічного управління та адміністрування в сфері економіки.

Методи дослідження – для аналізу ефективності публічного управління справами та адмініструванням в умовах сучасного суспільства використовувалися методи порівняння, аналізу та синтезу, які дозволили оцінити рівень розвитку та функціонування системи публічного управління в різних країнах, а також зробити висновки щодо ефективності різних підходів та методів, які використовуються для забезпечення громадських потреб та інтересів.

Ступінь розробленості проблеми. У вітчизняній літературі ця тема висвітлена лише фрагментами. Недостатня кількість україномовних джерел ускладнює вивчення даної теми.

Структура і обсяг роботи. Відповідно до мети, завдань та логіки дослідження, дипломна робота складається із вступу, трьох розділів, які поділяються на дев'ять пунктів, висновків і переліку використаних джерел. Основний зміст кваліфікаційної роботи викладено на 83 сторінках друкованого тексту. Ілюстративний, статистичний і пояснювальний матеріал подано у 6 таблицях та 18 малюнках. Список використаних джерел містить 63 найменування.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

У *вступі* обґрунтовано актуальність теми дипломної роботи, визначено її мету, об'єкт і предмет дослідження, охарактеризовано методи дослідження.

У першому розділі – **«ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ ЯК СОЦІАЛЬНОГО ФЕНОМЕНУ»** - було досліджено суть публічного управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні як соціального феномену; розглянуто досвід провідних країн з організації публічного адміністрування у сфері економіки на місцевому рівні; вивчено інструменти публічного адміністрування у сфері економіки на місцевому рівні.

Управління, як необхідна складова суспільного життя, вважається важливою частиною економічного управління в сфері публічного управління та адміністрування. Воно виникало разом з першими державними утвореннями і має свої коріння в історичних періодах первісної доби, коли владу визначали кровні зв'язки, традиції та звичаї спільноти. Основною метою влади на той час було забезпечення життєздатності спільноти, а соціальні цінності зводилися до задоволення потреб громади. У сучасних умовах розмаїття аспектів управління у сфері публічного управління призводить до наявності великої кількості визначень цього поняття у науковій та навчальній літературі. Різноманітність визначень обумовлена різноманітністю поглядів на управління, його специфіку та контекст. Важливо підкреслити, що різні визначення не суперечать одне одному, а відображають лише різні аспекти та характеристики управління економікою в публічній сфері. Узагальнення визначень поняття «управління» здійснене на основі наступних переважаючих підходів: (табл. 1.1).

Таблиця 1.1

Підходи щодо визначення поняття «управління»

Підхід	Опис
Загальний	Управління визначається як організація діяльності відповідно до законів; наука і практика керівництва організаціями; взаємодія інтересів різних учасників; система координації та управління ресурсами для досягнення результатів.
Функціональний	Управління розглядається як цілеспрямована координація суспільного відтворення, який включає планування, організацію, мотивацію праці та контроль.
Процесуальний	Управління розглядається як процес прийняття та реалізації управлінських рішень, що спрямовані на досягнення цілей організації.
Суб'єктно–об'єктний	Управління розглядається як упорядкування та регулювання будь–якої системи з урахуванням змін в її середовищі та як взаємодія між суб'єктом і об'єктом в системі управління, спрямована на досягнення поставлених цілей.

Джерело: складено автором на основі [6]

У більшості країн світу діє система територіального поділу на три рівні адміністративно–територіальних одиниць: центральний (загальнодержавний), проміжний (субнаціональний) та первинний (базовий). Місцевий рівень розташовується нижче загальнодержавного та включає проміжний та первинний

рівні. Управління на місцевому рівні здійснюється двома способами: місцевим державним управлінням, коли чиновники призначаються з центру, та місцевим самоврядуванням, що ґрунтується на самоврядуванні населення, яке проживає в відповідній адміністративно-територіальній одиниці.

Розподіл повноважень та компетенцій між органами місцевого самоврядування та органами державної влади залежить від домінуючої теорії місцевого самоврядування. Теорії місцевого самоврядування виникали у першій половині XIX століття, ґрунтуючись на взаємодії особистості та держави, місцевих і центральних влад в умовах демократії та самодержавства. Різні політичні сили та рухи активно використовують питання місцевого самоврядування у боротьбі за владу, і це призвело до проведення реформ XVIII – XIX століть.

Серед найбільш популярних теорій в сучасному світі виділяють громадянську, державницьку та теорію муніципального дуалізму.

У контексті економічної діяльності на місцевому рівні, публічне адміністрування включає в себе різноманітні інструменти, які спрямовані на створення сприятливого бізнес-середовища, регулювання економічних процесів, підтримку малих та середніх підприємств, а також стимулювання інвестиційної активності. Розуміння та ефективне використання таких інструментів – ключові для забезпечення сталого розвитку територій та підвищення їхнього економічного потенціалу.

В таблиці 1.2 проаналізували кожен інструмент більш детально:

Таблиця 1.2

Інструменти публічного управління

Інструмент публічного управління	Публічне управління на місцевому рівні
Нормативні акти	Місцеві ради та владні органи приймають місцеві нормативні акти, такі як рішення місцевих рад та розпорядження виконавчих органів. Акти встановлюють правила та стандарти, які регулюють поведінку суб'єктів на місцевому рівні.
Адміністративні акти	Адміністративні акти, такі як рішення владних органів та розпорядження виконавчих органів, використовуються для конкретизації та виконання положень нормативних актів на місцевому рівні, вони регулюють питання, які стосуються місцевих адміністративних відносин.
Адміністративні договори	Місцеві владні органи можуть укладати адміністративні договори з іншими суб'єктами для вирішення питань співпраці та виконання конкретних завдань на місцевому рівні.
Плани	Плани на місцевому рівні виступають як інструмент планування та координації діяльності місцевих владних органів, а також визначають мету, завдання, терміни та ресурси для виконання конкретних програм та проектів.
Фактичні дії	Фактичні дії на місцевому рівні включають конкретні кроки та заходи, які здійснюються місцевими владними органами для досягнення поставлених цілей та виконання визначених завдань. Сюди включається проведення різних заходів, програм, проектів тощо.

Джерело: розроблено автором.

Інструмент публічного адміністрування виявляється через зовнішні вирази подібних за характером та правовою природою адміністративних дій, що здійснюються суб'єктами публічної адміністрації в межах чітко визначеної законом компетенції – ці дії мають на меті досягнення певного, визначеного законом результату, який вважається бажаним для ефективного функціонування публічного адміністрування.

На місцевому рівні інструменти публічного адміністрування у сфері економіки відіграють важливу роль у забезпеченні сталого розвитку та ефективного функціонування місцевих громад.

У другому розділі- **«АНАЛІЗ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ В СФЕРІ ЕКОНОМІКИ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ В УКРАЇНІ»**- було розкрито систему публічного управління і адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні; проаналізовано суб'єктів публічного адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні та їх компетенції; виокремлено проблемні аспекти публічного управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні в умовах війни.

Процес зародження та подальшого розвитку публічного управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні є складним та багатоаспектним процесом, який віддзеркалює еволюцію державного адміністрування в умовах трансформаційних процесів. Ключові аспекти історичних періодів становлення та розвитку публічного управління в Україні на місцевому рівні представлені на рис. 2.1:

1991-2000 роки

- - Створення місцевих органів влади та самоврядування
- - Формування перших механізмів публічного управління на місцевому рівні

2001-2010 роки

- - Прийняття стратегій розвитку місцевого самоврядування
- - Реорганізація та оптимізація апарату місцевих органів влади та управління

2011-2014 роки

- - Розширення повноважень та автономії місцевих рад
- - Зміцнення системи місцевого самоврядування та розвиток місцевих громад
- - Запровадження інструментів електронного урядування на місцевому рівні

2015-2020 роки

- - Запуск реформ децентралізації та розвитку місцевого самоврядування
- - Розширення фінансової та адміністративної автономії місцевих органів влади
- - Підвищення ефективності та прозорості управління на місцевому рівні

2021 - сучасні роки

- - Продовження реформ децентралізації та розвитку місцевого самоврядування
- - Підтримка ініціатив громадськості та розвиток партнерських відносин між громадськістю та органами влади

Рис. 2.1 Історичні періоди становлення та розвитку публічного управління в Україні на місцевому рівні

Джерело: розроблено автором.

Процес становлення публічного управління та адміністрування на місцевому рівні на початку незалежності України пов'язаний із численними викликами та реформами. Зокрема, від 1991 року, коли Україна оголосила свою незалежність, почалося активне формування та розвиток системи публічного управління на місцевому рівні. У той період законодавство України, зокрема Конституція, встановлювало основи державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, але не давало повного регулювання державно–службових відносин. Однак дані норми надавали лиш часткові основи для подальшого розвитку системи публічного управління в Україні. У 1993 році був прийнятий закон про державну службу, який визначав загальні принципи організації та функціонування державної служби, а також правовий статус державних службовців.

Період з 2001 по 2010 роки відзначався формуванням стратегії державного розвитку, що включала підвищення ефективності та професіоналізацію державних служб.

В наступні роки до Революції Гідності у 2014–му діяльність була спрямована на реформи у напрямку децентралізації та підвищення автономії регіонів. Після подій Революції Гідності почалася реформація уряду, спрямована на боротьбу з корупцією та покращення управління. Відтоді і до сучасних часів, відзначаються широкомасштабні реформи, зокрема запуск процесу децентралізації для зміцнення місцевого самоврядування, впровадження е–урядування та інших інновацій у публічний сектор, а також активні заходи з боротьби з корупцією та створення Національного агентства з питань запобігання корупції (НАЗК).

У період з 2015 по 2020 роки були проведені широкомасштабні реформи, що спрямовувались на подальший розвиток децентралізації та наближення системи державної місцевої служби до європейських стандартів.

Окрім цього, відбувалися зміни в організації та функціонуванні місцевих державних органів з метою підвищення їхньої ефективності та відповідальності. Досягалося більшого захисту прав людини та громадянських свобод у державній службі, а також запроваджувалися нові програми навчання та підвищення кваліфікації для місцевих державних службовців, щоб вони були відповідні сучасним вимогам управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні. Завдяки впровадженню стратегії подальших реформ у публічному управлінні на місцевому рівні в Україні виникла необхідність у фундаментальних змінах у законодавчому забезпеченні, яке залишалося практично незмінним протягом довгого часу – це означало розробку та прийняття абсолютно нового Закону «Про державну службу», замість попереднього підходу, що передбачав лише поверхневі технічні та юридичні коригування.

Суб'єкти публічного адміністрування, як суб'єкти адміністративного права, визначають функціональний вимір свого становища, що відображає їх роль у публічному управлінні. Переклад поняття «public administration» має два аспекти: «публічна адміністрація», яка описує статичний аспект феномену (тобто суб'єкти публічної адміністрації), і «публічне адміністрування», яке відображає динамічний процес (але також стосується суб'єктів публічного адміністрування).

У контексті публічного управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні, динамічний аспект правового становища суб'єктів публічного адміністрування визначає їх функціональну природу та можливості дії відповідно до ст. 19 Конституції України – це означає, що такі суб'єкти мають здатність реалізовувати свої функції у відповідності з вимогами законодавства та Конституції та забезпечують ефективне управління економічними процесами та розвиток місцевих громад.

Розглядаючи більш детально суб'єкти публічного адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в розрізі системи місцевого самоврядування (МС) та специфічної ролі структурних підрозділів місцевого самоврядування (СПА) у ній, відзначено, що дана проблематика вже була об'єктом уваги українських вчених і вивчалася у контексті чинного законодавства щодо місцевого самоврядування в Україні. З огляду на наявність різноманітних підходів вчених і врахувавши положення Конституції України та Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», систему МС слід розглядати як важливу складову соціально–політичної системи країни.

Місцеві органи влади України здійснюють широкий спектр заходів з регулювання економічної діяльності в своїх регіонах. Заходи, які здійснюються цими органами, спрямовані на створення сприятливих умов для розвитку бізнесу, залучення інвестицій, підтримку місцевих підприємців та розвиток інфраструктури: (табл. 2.1).

Таблиця 2.1

Основні заходи регулювання економічної діяльності місцевих органів влади України

Суб'єкт регулювання	Об'єкти регулювання	Основні заходи
Сільська, селищна, міська рада	Підприємства	Прийняття місцевих програм розвитку економіки та залучення інвестицій
Сільський, селищний, міський голова	Установи	Надання адміністративних послуг, ліцензування та реєстрація
Виконавчі органи сільської, селищної, районної, міської ради	Організації	Контроль за дотриманням законодавства, підтримка малого і середнього бізнесу
Староста	Фізичні особи-підприємці	Вирішення питань місцевого значення, представництво інтересів жителів села або селища
Районні та обласні ради	Населення	Розробка і прийняття стратегій та програм соціально-економічного розвитку регіонів, контроль за їх реалізацією
Органи самоорганізації населення	Місцева громада	Активізація громадської участі у вирішенні питань місцевого значення, сприяння у розвитку локальних ініціатив

Джерело: розроблено автором

Сучасні умови воєнного стану в Україні створюють серйозні виклики для публічного управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні.

Військові конфлікти породжують не лише загрозу безпеці та стабільності, але й вимагають негайного та ефективного реагування з боку органів влади на всіх рівнях. Напружена ситуація в умовах війни змушує місцеві органи влади активно залучатися до розв'язання економічних проблем та забезпечення стабільності економічного розвитку своїх територій. Особлива увага звертається на підтримку місцевих підприємств, забезпечення робочих місць та соціальної стабільності населення, а також на здійснення ефективного контролю за економічною діяльністю в умовах обмежених ресурсів та загостреної необхідності у вирішенні проблем.

У період війни органи місцевого самоврядування стали залучені до виконання додаткових завдань, які потребували швидкої та ефективною реакції. По-перше, вони були змушені налагоджувати співпрацю з військовими адміністраціями та військовим командуванням, узгоджувати порядок роботи та, за необхідності, розподіляти окремі повноваження – це дозволило ефективно організувати оборону населених пунктів та забезпечити необхідні ресурси для цього, а також активно інформувати населення про актуальну ситуацію з метою збереження життя та здоров'я громадян.

По-друге, велика проблема полягала в роботі з внутрішньо переміщеними особами, особливо у регіонах, що межують з Польщею, Молдовою, Угорщиною, Словаччиною, Румунією. Було важливо забезпечити реєстрацію відповідного статусу ВПО, надавати допомогу у вигляді розміщення та роздачі гуманітарної допомоги, оформлення виплат тощо.

Окрім вище зазначених проблем, у зв'язку з активними воєнними діями в Україні, увага зосереджується на вирішенні різних державних інституційних проблем, які значно гальмують демократичний перехід до світових стандартів управління, зокрема європейських, особливо у контексті підвищення обороноздатності країни. Через військову агресію не вдалося завершити адміністративно-територіальну реформу, що призвело до зростання інституційних нерівностей у взаємодії між органами державної влади та органами місцевого самоврядування на різних рівнях управління. Висловлюються пропозиції щодо згортання процесів децентралізації та посилення централізованої влади, як на період воєнного стану, так і у подальшій перспективі після війни.

На законодавчому рівні не врегульовано чіткий розподіл управлінських функцій між органами державної влади, місцевим самоврядуванням та громадськими інститутами – це ускладнює надання відповідних повноважень у сфері публічного управління та адміністрування.

Більше того, система військового обліку в країні, в тому числі формування мобілізаційного резерву, фактично не переглядалася після набуття незалежності – це означає, що органи державної влади, місцевого самоврядування та громадські інститути не були належним чином залучені до цього процесу. Навіть правові аспекти функціонування інституту територіальної оборони, який був створений незадовго до початку повномасштабного вторгнення росії на територію України, були майже не врегульовані, що в результаті призвело до необхідності прийняття необхідних нормативно-правових актів вже під час воєнних дій та введення воєнного стану.

У третьому розділі- **«ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ В СФЕРІ ЕКОНОМІКИ НА ПРИКЛАДІ ДІЯЛЬНОСТІ**

ОДЕСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ» - було бадано загальну характеристику діяльності Одеської районної ради; окреслено механізм організації публічного управління та адміністрування в сфері економіки в Одеській районній раді; розроблено шляхи оптимізації публічного управління та адміністрування в сфері економіки в Одеській районній раді.

Одеська районна рада Одеської області (рис. 3.1) (ЄДРПОУ: 43995888) вважається органом місцевого самоврядування, що здійснює управління на рівні району в Одеській області. Організація зареєстрована за адресою: 65107, Одеська область, місто Одеса, вулиця Канатна, будинок 83. Запис в Єдиному державному реєстрі (ЄДР) підтверджує цю адресу, хоча також зазначається інша адреса: 65012, Організація має статус «Зареєстровано», і дата її реєстрації – 30 грудня 2020 року. Номер реєстраційного запису – 10055613400000765.

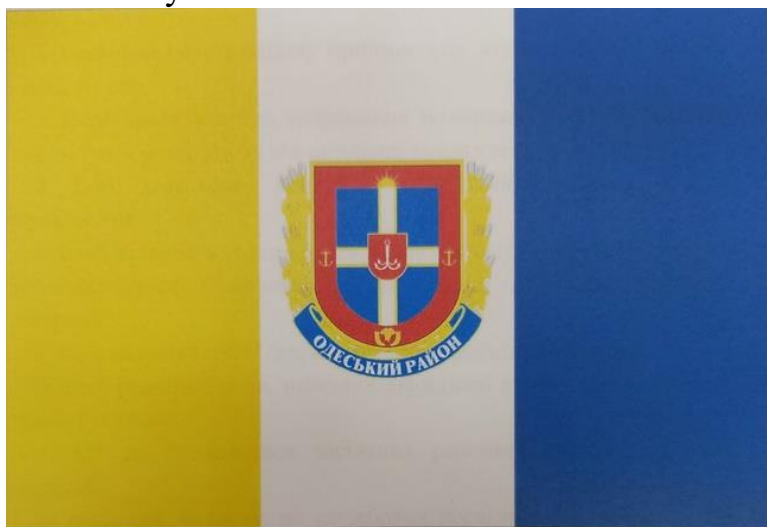

Рис. 3.1. Герб Одеської районної ради

Одеська районна рада вважається органом місцевого самоврядування, що представляє інтереси територіальних громад сіл, селищ та міст району. Одеський район було створено 17 липня 2020 року внаслідок адміністративно-територіальної реформи. До складу Одеського району входять 22 територіальні громади.

Віталій Дмитрович Барвіненко вважається уповноваженою особою, підписантом і керівником Одеської районної ради. У своїй діяльності рада також пов'язана з іншими організаціями, будучи засновником у двох організаціях і маючи три записи щодо правонаступництва - це свідчить про активну участь ради у місцевому управлінні та розвиток мережі співпраці з іншими установами. Основний вид діяльності Одеської районної ради визначено як «Державне управління загального характеру» (код КВЕД 84.11). Зазначена діяльність охоплює широкий спектр управлінських функцій, що охоплюють розробку та впровадження політик, контроль за виконанням законодавства, надання адміністративних послуг населенню та забезпечення місцевого розвитку. Таким чином, рада виконує ключові завдання з управління районом та підтримання соціально-економічного добробуту громади.

Одеська районна рада включена до реєстру неприбуткових установ та організацій на підставі рішення № 2115534600117 від 30 квітня 2021 року. Дата включення до реєстру та присвоєння ознаки неприбутковості також 30 квітня 2021 року. Ознака неприбутковості – 0031, що відповідає бюджетним установам означає,

що рада здійснює свою діяльність без мети отримання прибутку та спрямовує всі кошти на виконання завдань і функцій, передбачених законодавством.

Структура управління Одеською районною радою складна та має багато відділів та підрозділів, кожен з яких відповідає за певні сфери діяльності та функції в місті. Нижче на рисунку 3.2, проілюстровано основні відділи та підрозділи в структурі управління Одеською районною радою.

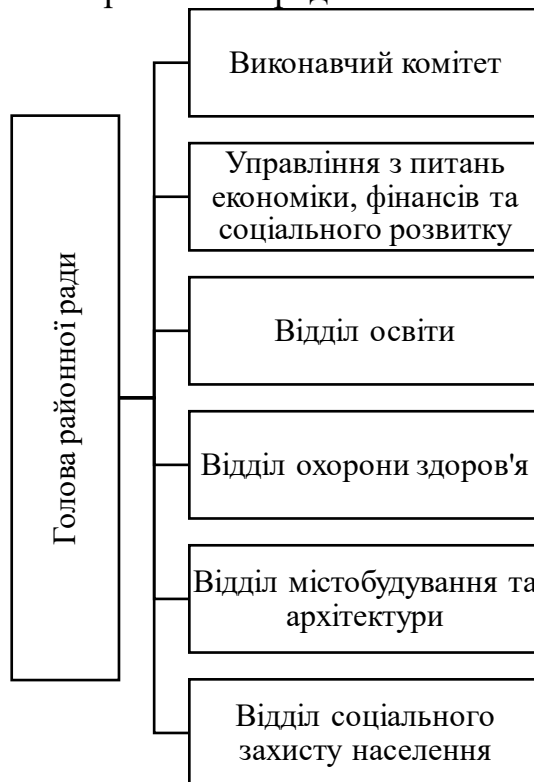

Рис. 3.2. Структура управління Одеською районною радою

Контролюючий орган Одеської районної ради - Головне управління Державної податкової служби в Одеській області (код ЄДРПОУ 44069166). Дане управління здійснює нагляд за дотриманням податкового законодавства, забезпечує прозорість і підзвітність фінансової діяльності ради. Контактна інформація ради включає телефонний номер +38 (050) 917-99-90, що дозволяє громадянам та іншим організаціям зв'язатися з радою для вирішення різноманітних питань, пов'язаних із місцевим самоврядуванням.

В Одеській районній раді ефективно публічне управління та адміністрування в сфері економіки виступає ключовим елементом для забезпечення сталого розвитку та процвітання району. З урахуванням важливості економічного потенціалу та впливу, який він має на якість життя мешканців, районна рада веде систематичну діяльність з розробки та впровадження стратегічних програм економічного розвитку. Ключове завдання полягає у наданні підтримки підприємництва, залучення інвестицій та створення сприятливих умов для розвитку бізнесу, а дієве публічне управління сприяє формуванню конкурентоспроможної економіки, що забезпечує стійкий розвиток та покращення якості життя у всіх сферах життєдіяльності районного населення.

У своїй діяльності Рада керується Конституцією та законами України, а також власним Регламентом, який визначає порядок скликання сесій, утворення органів

ради, прийняття рішень та багато інших процедур, пов'язаних з роботою органу. Діяльність Ради забезпечується роботою сесій, голови та заступників голови Ради, постійних комісій, виконавчого апарату та депутатів. Рада також має право затверджувати структуру та чисельність виконавчого апарату, визначати витрати на своє утримання та діяльність. В межах своїх повноважень Рада приймає рішення та контролює їх виконання, забезпечуючи таким чином ефективне функціонування та розвиток Одеського району.

Управління економікою в Одеській районній раді виступає ключовим аспектом діяльності органу місцевого самоврядування. З метою забезпечення ефективного функціонування економічних процесів та сприяння розвитку громади, районна рада впроваджує широкий спектр заходів та програм. Одним із важливих напрямків діяльності виступає публічне управління та адміністрування в сфері економіки, яке спрямоване на створення сприятливого бізнес-середовища, підтримку підприємництва та інвестиційної діяльності, а також регулювання економічних процесів на місцевому рівні.

Оптимізація публічного управління та адміністрування в сфері економіки в Одеській районній раді виступає важливим завданням, яке вимагає комплексного підходу та ретельного аналізу ситуації. Для досягнення успішних результатів у цій сфері необхідно розробляти та впроваджувати ефективні стратегії та програми, спрямовані на стимулювання економічного зростання та розвитку. Зокрема, важливо акцентувати увагу на розвитку інфраструктури, що сприятиме підвищенню конкурентоспроможності району та залученню інвестицій.

Необхідно розробляти та впроваджувати програми і заходи, спрямовані на підтримку і розвиток сільського господарства, яке є важливим сегментом економіки району. Крім того, важливо активно працювати над розвитком туризму та культурної індустрії, що дозволить привернути додаткові інвестиції та стимулювати розвиток місцевої економіки. Окрім цього, необхідно посилити контроль за використанням бюджетних коштів у сфері економіки та забезпечити їх ефективне використання для досягнення стратегічних цілей розвитку.

Поруч із цим, важливо створювати сприятливі умови для розвитку підприємництва та промисловості в районі, зокрема шляхом спрощення адміністративних процедур, зниження податкового тягаря та надання підтримки малим та середнім підприємствам. Також важливо залучати місцевих експертів та представників бізнесу до управлінських комітетів та робочих груп з питань економічного розвитку для забезпечення комплексного підходу до вирішення проблем.

Потрібно активно сприяти розвитку інфраструктури, зокрема дорожньої, транспортної та енергетичної, що є ключовим чинником для стимулювання економічного зростання та приваблення інвестицій.

ВИСНОВКИ

За результатами дослідження публічного управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні було зроблено наступні висновки та узагальнення.

Публічне управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні є складним соціальним феноменом, що визначається взаємодією державних структур, бізнесу та громадськості у процесі регулювання економічних процесів на конкретній території. Даний феномен включає в себе такі аспекти, як розробка та реалізація економічної політики, управління бюджетними ресурсами, створення сприятливого підприємницького середовища та забезпечення розвитку інфраструктури.

Досвід провідних країн показує, що ефективно публічне управління в сфері економіки на місцевому рівні базується на принципах відкритості, прозорості, відповідальності та партнерства між державними органами, бізнесом та громадськістю. Вони активно використовують інструменти стратегічного планування, моніторингу та оцінки результативності для досягнення поставлених економічних цілей та завдань.

Система публічного управління і адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні включає в себе органи місцевого самоврядування, що відповідають за розвиток економіки на території свого впливу, та державні структури, які забезпечують регулювання економічних процесів відповідно до законодавства. Проблемні аспекти публічного управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні включають в себе недостатню ефективність управління бюджетними ресурсами, недостатній розвиток інфраструктури та недостатню підтримку малого та середнього бізнесу.

Одеська районна рада активно працює над організацією публічного управління та адміністрування в сфері економіки на своїй території. Вона приділяє особливу увагу розробці та впровадженню ефективних механізмів управління бюджетними ресурсами, стимулюванню підприємницької діяльності та забезпеченню сталого економічного розвитку. Механізм організації публічного управління та адміністрування в сфері економіки в Одеській районній раді базується на взаємодії місцевих органів влади, підприємств та громадськості з метою створення в організації сприятливих умов для економічного зростання та підтримки бізнесу на території району.

Для оптимізації публічного управління та адміністрування в сфері економіки в Одеській районній раді можна запровадити додаткові інструменти та механізми, такі як підвищення ефективності використання бюджетних коштів, стимулювання інвестиційної діяльності, сприяння розвитку малих та середніх підприємств, а також залучення громадськості до процесів управління.

Зрозуміло, що розвиток ефективного механізму публічного управління та адміністрування в сфері економіки є складним та багатограним процесом, який потребує уваги та підтримки всіх зацікавлених сторін. Однак за наявності відповідного стратегічного планування та компетентного керівництва регіоном, можливо досягти значного прогресу в розвитку економіки та підвищенні якості життя громадян.

АНОТАЦІЯ

Макущенко Л. А. «Публічне управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні».

Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня «бакалавра» зі спеціальності «281 Публічне управління та адміністрування» за бакалаврською програмою професійного спрямування «Публічне управління та адміністрування». – Одеський національний економічний університет. – м. Одеса, 2024 рік.

Кваліфікаційна робота бакалавра складається з трьох розділів. Об'єкт дослідження – діяльність вітчизняних публічних установ і організацій в сфері економіки на місцевому рівні в Україні.

У роботі досліджено суть публічного управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні як соціального феномену. Розглянуто досвід провідних країн з організації публічного адміністрування у сфері економіки на місцевому рівні. Вивчено інструменти публічного адміністрування у сфері економіки на місцевому рівні.

Розкрито систему публічного управління і адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні. Проаналізовано суб'єктів публічного адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні та їх компетенції. Виокремлено проблемні аспекти публічного управління та адміністрування в сфері економіки на місцевому рівні в Україні в умовах війни.

Надано загальну характеристику діяльності Одеської районної ради. Окреслено механізм організації публічного управління та адміністрування в сфері економіки в Одеській районній раді. Розроблено шляхи оптимізації публічного управління та адміністрування в сфері економіки в Одеській районній раді.

Ключові слова: публічне управління, публічне адміністрування, економіка, місцевий рівень, районна рада.

ANNOTATION

L. A. Makushchenko 'Public management and administration in the field of economy at the local level'.

Qualification work for obtaining a bachelor's degree in the specialty "281 Public management and administration" under the bachelor's program of the professional direction "Public management and administration". – Odesa National University of Economics. - Odesa, 2024.

The bachelor's thesis consists of three sections. The object of research is the activity of domestic public institutions and organisations in the field of local economy in Ukraine.

The essence of public management and administration in the field of economy at the local level as a social phenomenon is investigated in the work. The experience of leading countries in the organisation of public administration in the field of economy at the local level is considered. The instruments of public administration in the field of economy at the local level are studied.

The system of public management and administration in the field of economy at the local level in Ukraine is revealed. The subjects of public administration in the field of economy at the local level in Ukraine and their competences are analysed. The problematic aspects of public administration and management in the field of economy at the local level in Ukraine in the conditions of war are highlighted.

A general description of the activities of the Odesa District Council is provided. The mechanism of organisation of public administration and management in the field of economy in the Odesa District Council is outlined. Ways to optimise public administration and management in the field of economy in the Odesa District Council are developed.

Keywords: public management, public administration, economy, local level, rayon council.